

Bruxelles, den 4. december 2020
(OR. en)

13551/1/20
REV 1

COVID-19 44
IPCR 41
POLGEN 216
SAN 437
JAI 1051

NOTE

fra:	formandskabet
til:	delegationerne
Vedr.:	Situationsrapport fra formandskabet om EU's koordinering som reaktion på covid-19-pandemien

Siden covid-19-pandemiens begyndelse har EU haft en koordinerende rolle i medlemsstaternes indsats mod pandemien ved at tilskynde til udveksling af oplysninger og erfaringer og til tilpasning af indsatsforanstaltninger. Det er sket med respekt for de nationale kompetencer. EU har søgt at begrænse restriktionerne for den frie bevægelighed for personer, varer og tjenesteydelser inden for EU, iværksat fælles indkøbsinitiativer og indkøbt personlige værnemidler, medicinsk udstyr og medicinske behandlinger direkte, oprettet et strategisk lager af medicinsk udstyr til brug for medlemsstaterne i tilfælde af mangelsituationer og undertegnet forhåndsaftaler om indkøb af vaccine. Arbejdet med EU-koordinering er blevet udført på videokonferencer mellem medlemmerne af Det Europæiske Råd og blandt deres nære samarbejdspartnere, i Coreper og på møder i forbindelse med den integrerede politiske kriserespons (IPCR) samt i andre rådsgrupper og i Udvalget for Sundhedssikkerhed.

Denne rapport er udarbejdet i samarbejde med kabinettet for Det Europæiske Råds formand og Kommissionen. Den beskriver de fremskridt, der er gjort i Rådet siden Det Europæiske Råd i oktober, og skal give input til stats- og regeringschefernes drøftelser på Det Europæiske Råd i december.

De seneste drøftelser har hovedsagelig drejet sig om spørgsmålet om test og rejser.

I. Test

1. Test er afgørende for at påvise og diagnosticere covid-19-smitte og anvendes også i vid udstrækning til at understøtte kontaktopsporing. PCR-test er de mest pålidelige, og medlemsstaterne betragter dem generelt som referencestandard. Hurtige antigen test anvendes også mere bredt i medlemsstaterne, men i højere grad til screening end til diagnosticering, enten i visse miljøer med høj forekomst, f.eks. hospitaler, plejehjem og skoler, eller til landsdækkende testordninger. Hurtige antigen test er mindre pålidelige end PCR-test, men er lettere, billigere og hurtigere at anvende og fjerner byrden på den begrænsede laboratoriekapacitet.
2. Medlemsstaterne har regelmæssigt udvekslet oplysninger og bedste praksis i Udvalget for Sundhedssikkerhed og på IPCR-møder med henblik på at opnå en **fælles vurdering af testmetoder og tilpasse deres teststrategier**. Drøftelserne på teknisk plan og i Coreper har bekræftet, at der ikke er noget problem forbundet med **gensidig anerkendelse af PCR-test** (hvis en PCR-test opfylder de foreskrevne standarder i henhold til EU-lovgivningen, kan den markedsføres overalt i EU). Der synes dog til tider at være praktiske vanskeligheder forbundet med **gensidig anerkendelse af testresultater** – det gælder f.eks. formularen (digital eller på papir) eller det sprog, testresultatet er angivet på. Nogle få medlemsstater har udtrykt bekymring over, hvor vanskeligt det er at verificere, om et testcertifikat er ægte, om det er udstedt af et godkendt laboratorium, eller om et testcertifikat er let at genkende eller forstå for myndighederne i andre medlemsstater. I denne sammenhæng er mulighederne for en fælles europæisk formular til PCR-testresultater og for et digitalt autentifikationssystem blevet overvejet.
3. På grundlag af Kommissionens henstilling af 18. november om anvendelse af hurtige antigen test og de dermed forbundne retningslinjer fra Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme (ECDC) (Options for the use of rapid antigen tests for COVID-19) har der også været drøftelser på teknisk plan om en **mulig fælles EU-tilgang til anvendelse af hurtige antigen test**.

4. Flere medlemsstater mener, at hurtige antigen test kræver yderligere validering med PCR-test, og at forskellige medlemsstater har forskellig praksis, der i al væsentlighed afhænger af, hvor stor en risiko der anses for acceptabel. Der er imidlertid generel støtte til **fælles minimumsstandarder** for sådanne test i EU, og de fleste medlemsstater foretrækker langt at gå videre end Kommissionens og WHO's anbefalinger og kræve en følsomhed på mindst 90 %, som i mange tilfælde anvendes på nationalt plan. I forbindelse med fælles indkøb af hurtige antigen test stiller Kommissionen allerede et krav om en følsomhed på mindst 90 %.
5. Der er også bred støtte til at opstille en **liste over hurtige antigen test**, som opfylder minimumsstandardkriterierne og er blevet valideret af en eller flere medlemsstater. Kommissionen har givet udtryk for, at den er åben over for at støtte initiativet på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne. Detaljerne vedrørende udarbejdelsen af listen skal fastlægges nærmere, herunder hvad testene er valideret til, og i hvilke miljøer de kan udføres.
6. Selv om mange medlemsstater støtter **gensidig anerkendelse af resultater af hurtige antigen test**, der er udført med test, som er valideret på nationalt plan af én medlemsstat, og som opfylder de fælles minimumsstandarder, vil forbindelsen til ovennævnte liste over hurtige antigen test og disses anvendelse til rejseformål skulle undersøges yderligere.

Medlemsstaterne bør fortsætte deres regelmæssige udvekslinger om nationale teststrategier, herunder om anvendelsen af hurtige antigen test. Enighed om de miljøer, hvor disse test kan udføres, og om validering af testene vil lette den gensidige anerkendelse af testresultater.

II. Rejser

7. I kampen mod coronavirus har de fleste medlemsstater besluttet at lancere en **kontaktopsporings- og advarselsapp**. Kommissionen har udarbejdet en fælles EU-værktøjskasse om mobile applikationer til at støtte kontaktopsporing i forbindelse med covid-19 og har på medlemstaternes opfordring indført et **EU-dækkende system til sikring af interoperabilitet**. Brugere behøver kun at installere én app, og når de rejser til et andet deltagende europæisk land, vil de stadig have gavn af kontaktopsporing og modtage advarsler. Efter en vellykket pilotfase blev tre nationale apps første gang koblet sammen den 19. oktober, da systemet gik online. I øjeblikket er ni nationale apps forbundet. I alt er 22 apps baseret på decentrale systemer og kan gøres interoperable gennem tjenesten i de kommende runder.
8. Der arbejdes også på en **europæisk passagerformular (PLF)**. Tilgangen til PLF'er varierer fra medlemsstat til medlemsstat. Ikke alle medlemsstater anvender PLF'er, nogle anvender kun papirbaserede ordninger, mens andre allerede har indført digitale systemer, der dog ikke er forbundet med hinanden. Der er **indledt et pilotprojekt for lufttransport**, der bygger på det gode arbejde, som initiativet EU Healthy Gateways har udført på dette område, navnlig med at udvikle en fælles EU-PLF-skabelon. Den Europæiske Unions Luftfartssikkerhedsagentur (EASA) er ved at udvikle en særlig platform for decentral udveksling af passagerrejseoplysninger på grundlag af eksisterende nationale digitale platforme, der skal være klar til brug inden udgangen af 2020. Når denne platform er på plads, vil den muliggøre kontaktopsporing for alle flypassagerer, herunder transitpassagerer, der i øjeblikket ikke nås med de eksisterende tilgange. Deltagelse i platformen er åben for alle medlemsstater med en egnet digital PLF og er frivillig. Det samme system bør være tilgængeligt for alle andre transportformer senest i april 2021. Der vil blive taget hånd om krav til databeskyttelse ved klart at begrænse den periode, hvori oplysningerne kan opbevares, de formål, hvortil de kan anvendes, og den type offentlige myndigheder, der har adgang til dem.

9. Listen i bilag I til **Rådets henstilling af 30. juni 2020** over tredjelande, hvis indbyggere ikke bør berøres af de **midlertidige restriktioner for ikkevæsentlige rejser til EU**, er regelmæssigt blevet revideret hver anden uge både i IPCR og Anticigruppen og tilpasset den epidemiologiske udvikling. Medlemsstaterne og Kommissionen har regelmæssigt udvekslet synspunkter om gennemførelsen og arbejdet på retningslinjer for gennemførelsen af bilag II vedrørende de **specifikke kategorier af rejsende med en væsentlig funktion eller et væsentligt behov**. Kommissionen arbejder i øjeblikket på et forslag til en revision af Rådets henstilling.
10. Siden vedtagelsen af Rådets henstilling af 13. oktober 2020 om en koordineret tilgang til restriktioner for den frie bevægelighed som reaktion på covid-19-pandemien har medlemsstaterne og Kommissionen konsekvent overvåget gennemførelsen heraf i IPCR og overvejet forslag til forbedringer. Medlemsstaterne har arbejdet på skridt til løbende at finjustere de kort, der offentliggøres af ECDC, over den epidemiologiske situation for hver nøgleindikator, sikre dataindsamling, herunder på regionalt plan, og forbedre medlemsstaternes levering af data til ECDC.
11. Drøftelserne om **nationale regler for karantæne og karantænevarighed** har vist, at et flertal af medlemsstaterne ikke mener, at der er behov for at overveje en eventuel tilpasning på dette område.

I lyset af den altafgørende betydning af grænseoverskridende kontaktopsporing bør det fremskyndes at gøre kontaktopsporings- og advarselsapps interoperable i hele EU samt udarbejde en europæisk passagerformular. Rådets henstillinger af 30. juni og 13. oktober bør regelmæssigt revideres og tilpasses.